

चामांष्ट्रा पूर्णमासोपक्रमात् । सं० फाल्गुनामावास्यायां मुख्यायामामांष्ट्रा सद्यःप-
क्षेण पिण्डपितृयज्ञवर्जं प्रातरमावास्येष्टिं समाप्य दीक्षा कर्तव्या । आग्रवि-
क्षववैश्वानरौ ॥२८॥ दीक्षणीयायां कर्तव्यौ । घृते चरुरादित्येभ्यः ॥२९॥ घृ-
तस्य प्रणयनं कार्यम् कार्यापत्त्या । प्राकृतान्यौघभणानि कृत्वा सप्ताग्निका-
न्याकूतिमिति (११. ६६-६७) प्रतिमन्त्रम् ॥३०॥ प्राकृतान्याधरिकाणि कृत्वा^{१)} नु-
होति । अत्र च विश्वो देवस्येत्येतद्विधा विभज्यते । स्वकाले^{१)} पूर्णामित्येतत्
(७. ३. ११) आग्नीकेऽत्र धौवं द्वेधा विभज्यते । द्विश्च स्थाल्याः सुवेणेत्येतदप्याग्निके
भवति (७. ३. १८) । दण्डोद्भयणान्तं कृत्वाधर्गुयज्ञमानयोरन्यतर उखामाहव-
नीयेऽधिश्चयति मुञ्जकुलायावस्तीर्णाम् अन्तरे शणा मा सु भित्त्वा इति (११. ६८)
तिष्ठन्नुदङ्प्राङ् ॥३१॥ दण्डोऽन्तमाधरिकं कर्म कृत्वा उखामांयति । सा च मुञ्जंणा
भवति । अन्तरे च शणाः । प्रागुदीचीं दिशमभिमुखः । अधिकारमुपजीवन्नाह ।
रुक्मप्रतिमोचनविलुक्रमवात्सप्रेषु च ॥३२॥ प्रागुदीचीं दिशमभिमुखो भवति ।
अग्रावावृढे त्रयोदशास्यां प्रदिशमात्रीः समिध आदधाति ॥३३॥ उखायामग्रावृढे
त्रयोदश समिति । प्रात्रीग्रहणं च शिष्टानुस्मरणप्रज्ञप्त्यर्थम् । अनारोहत्य-
ङ्गारानोष्यैके ॥३४॥ अनारोहत्यग्रावुखायाम् अङ्गांके समिदाधानं कुर्वन्ति । ता
इदानीमाह । घृतोन्नां कार्मुकीं द्वन् इति (११. १०) ॥३५॥ आदधाति । कृ-
मुको धमनः^{२)} तदीया कार्मुकी । वैकङ्कतीं परस्या इति (११. ७१) ॥३६॥
औदुम्बरीं परमस्या इति (११. ७२) ॥३७॥ अपरशुवृकणां यदग्रऽइति (११. ७३)
॥३८॥ या परशुना न हिन्ना । सं० अकुठारहिन्नाम् । अधःशयां यदतीति
(११. ७४) ॥३९॥ सं० भूमिसंलग्ना या सदा प्रवृत्ता भवति । पालाशीः प्रत्यृच-
महूरुहुरिति (११. ७५) ॥४०॥ आदधाति अथैतांशयो भवन्तीति (६. ६. ३. ७) वच-
नात् । एवं चापरशुवृकणा अधःशया चौदुम्बर्यावेव भवतः ज्ञात्यन्तराविधानात् ।
उपोत्तमां क्षत्रियस्येहन् ॥४१॥ उत्तमायाः समीपे उपोत्तमा द्वादशी । तां क्ष-
त्रियस्य यज्ञमानस्येह्यादधाति अन्यस्य क्षत्रियपुरोहितव्यतिरिक्तस्य उभे उपोत्त-
मोत्तमे इह्याधीयेते । एवं हि श्रूयते (६. ६. ३. १२) । एवं च सति ।

१) स्वकाल K. २) कार्मुको धमण K.